Jdi dál - Novák, Petr

Když ticho vznikne za větou,
když v úsměvu je vzlyk,
když láska končí odvetou,
když vzduch je složen z dýk.
Tehdy máš hlavu spletenou
a slyšíš stokrát s ozvěnou,
co dál, co dál.

Když hodiny jdou pozpátku,
když z bystřiny je kal,
když svět je složen ze zmatků,
prosím tě jdi dál.
I když máš hlavu spletenou,
volej stokrát s ozvěnou,
jdi dál, jdi dál.

Nepadej, prosím zemdlený,
pád to je věc poslední,
uslyšíš širé ozvěny, uslyšíš zvon polední.

Když hodiny jdou pozpátku,
když z bystřiny je kal,
když svět je složen ze zmatků,
prosím tě jdi dál.
I když máš hlavu spletenou,
volej stokrát s ozvěnou,
jdi dál, jdi dál.

Nepadej, prosím zemdlený,
pád to je věc poslední,
uslyšíš širé ozvěny, uslyšíš zvon polední.

Když hodiny jdou pozpátku,
když z bystřiny je kal,
když svět je složen ze zmatků,
prosím tě jdi dál.
I když máš hlavu spletenou,
volej stokrát s ozvěnou,
jdi dál, jdi dál, jdi dál,
jdi dál, jdi dál, jdi dál.